Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: **Charakteristické rysy dramat Václava Havla** (Zahradní slavnost, Vyrozumění, Ztížená možnost soustředění)
Studijní obor: Český jazyk a literatura se zaměřením na vzdělávání a Hudební výchova se zaměřením na vzdělávání
Autor práce: **Vladimír Trhal**
Vedoucí práce: PhDr. Ivan Němec
Oponent: PhDr. David Kroča, Ph.D.

Předkládaná práce je hodnocena

1. Z hlediska obsahového záměru, naplnění zadání a zpracování předepsané literatury
   uspokojivě
2. Z hlediska požadavků na jazykovou správnost (pravopisné a jiné jazykové chyby)
   uspokojivě
3. Z hlediska požadavků na formální úpravu, požadovaný rozsah, dodržování citačních norem, odkazy a bibliografii
   uspokojivě

4. Připomínky, náměty, otázky k rozpravě:

Interpretační analýza dramatického textu, kterou si Vladimír Trhal pro svoji práci zvolil, nepatří mezi příliš frekventovaná témata závěrečných bakalářských prací. U rozboru vybraných absurdních dramat Václava Havla je třeba přihlédnout i k tomu, že vzhledem k osobitým znakům tohoto žánru je intepretace těchto her nepochybně náročnější než např. výklad tzv. „klasického“ dramatu.

Po krátké úvodní pasáži a kapitole, v níž autor podává obecnou charakteristiku absurdního dramatu, následuje nedlouhá kapitola, která přináší základní biografická data Václava Havla a přibližuje jeho tvůrčí období 60. let 20. stol., v němž se zrodily také tři hry, jejichž rozbor tvoří jádro této práce. Každému tomuto dramatu – Zahradní slavnosti, Vyrozumění a Ztížené možnosti soustředění – věnoval Vladimír Trhal přibližně desetistránkový výklad, v němž za pomoci vybraných ukázek a příkladů objasňuje strukturu těchto děl a vysvětluje, v čem tkví jejich specifičnost. Práci uzavírá kapitola, v níž autor analyzovaná dramata srovnává, a krátký obecný závěr.

Vladimír Trhal své interpretační rozbory opírá především o sekundární literaturu. Z jeho práce je zjevné, že se v této literatuře dobře orientuje, ale zároveň je i patrné, že se soustředí jen na několik titulů, i když by mohl zužitkovat jejich daleko větší šíři. Uvítal bych rovněž, kdyby autor na rozebíraná díla častěji nabízel také svůj poučený pohled. Práce svědčí o tom, že k ní Vladimír Trhal přistupoval se zájmem; zároveň však napovídá (zvláště např. v kapitole srovnávací), že v mnoha detailech svých analýz mohl autor dojít dál i hlouběji, pokud by se vyhnul časové tísni, do které v závěru upadl.

Proti užitému stylu a jazyku Vladimíra Trhala nelze mít vážnější výhrady, i když stylistická vytříbenost práce mohla být vyšší, pokud by si pro její drobné úpravy vymezil autor dostatek času.

Práce splňuje předepsané požadavky, a proto ji doporučuji k obhajobě.

Návrh hodnocení: Uspokojivě

……
podpis

V Brně 18. května 2014